

Ábrahám Erika

Legyen május

május 1. vasárnap

Mégsem álmodom a kávéillatot, reggel a konyhaasztalon gyertya vár, csésze, frissen szedett csokor, citromfű, medvehagyma, amit a kert ad tulipán és jázmin között, találgatom, melyik lány lehetett (eltalálom), a kávé mellé kerül egy darab anya húsvéti gyümölcskenyeréből, kiszáradt már, nem kellett senkinek, most felértékelődik, végül minden; együtt vagyunk, mi telhet több a közös időtől?

május 2.

A cselekvés a jelenben van, jön föl a mondat félálomban a szorongás bugyraiból, jól van, nem lesz semmi baj, csak felhajtani a takarót, oldalra gördülni, talp a talajra, testsúlyáthelyezés, menni fog, ez most van, most, nem lesz semmi baj.

május 3.

Jól van, fiúk, hagyjuk a francba az egészet, rohadtul elegendem van, ha nem, hát nem, beleállok egyedül – na de mibe?!

május 4.

Mondd háromszor, hogy plüss husky, viszonzod idegen húsú gyermek ölelését, hagyd beszélni, nyomtass csikóhalas színezőt, szakíts a newtoni mechanikával, ha egy nyolc éves álomnaplójába lépsz, járj féltalpon, míg visszatérő kakivendéged végez, és nagy dolgoknak leszel tudója.

május 5.

Délutánra beüt a nyűg, torok- és világfájdalom, köhögős döngrovás, vacakul vagyok, hajnalig forgolódom, elképzelt párom sem alszik, szörnyen röstellem előtte a horkolást, de ő csak betúrködi derekamnál a paplant, homlokon puszil, és megnyugtat, hogy ez ilyenkor természetes.

május 6.

Kinyílt a kismacskák szeme, bár még semmire sem használják, várják, hogy megjöjjön az eszük, gurulásznak a hátukon, bambák és édesek, elképesztő, hogy egy spontán kódhalmazból hogy lesz egyszer csak szuszogó, eleven élet, most olvasom, hogy az információ fizikai mennyiség, mérhető tömege van, kutatják, ez a legjobb hír a Higgs-bozon óta: cicák, van Isten!!

május 7.

Bográcsozás előtt, nem bírom ki, sütök egy sütit, aztán még egyet, ha már meleg a sütő, megjönnek a lányok a fiúkkal, mindent megcsinálnak [helyet-

tem (?)], engem leültetnek egy pohárral, egyezményes hangjelzést adnak, ha fel akarok pattanni valamiért, a gondoskodás kemény drog, próbálnak lehozni róla, kínomban marháskodok, azt hiszik, becsíptem, pedig a fröccs kitart, az utolsó kortyot majd a parázsra lötyintem minden után.

május 8. vasárnap

Szervíznap, növény- és testápolás, a maradékkal maradékot eszünk, összehajolunk a bogrács fölött, most ez az ima, meg az üzenetváltás néhány kedvessel [keresztnevek helye], kell is, nem megy le rólam sehogy se a rossz, a sószórót sem találok, nem hogy az életcélokat.

május 9.

Leállítják a szállítást, átkelnek a folyón, visszaszorítják a támadást, lerombolják a hidakat, elvágják a fő utánpótlási útvonalat, mezőgazdasági gépeket fosztogatnak, megtizedelik a tábornoki kart, tűzészeti támadásokat hajtanak végre, a gazdasági szankciók mellett foglalnak állást, ők, ők, ők!

május 10.

Vad fények, ekkora látással egy napig sem fogok életben maradni, napszemüvegen át is éget a kis, roma nő arcán a jövő, ami felé a babakocsit tolja, a formaruhás férfi roskadt vállának íve, mobil törött előlapján az életvonal, óvodakert végében a fal felé virágzó lonc, a május tényleg a minden, félek, hogy nem bírom el.

május 11.

Video a nárcizmusról éhgyomorral, durván megüt, lesz nekem lyukasóra, a tárgyilagos hang mintha a fejemből szólna, tételesen sorolja párkapcsolati múltam egyrímű fájásait, huszonhét év, huszonhét év, hogy fogok elszámolni vele, émelegve futok a parkba, megrémít, hogy nyílik a pipacs.

május 12.

Belobbant a nyár, zavarba hoz, hogy bennem is, nem vagyok felkészülve rá, gyorsan-gyorsan munkává konvertálok a ragyogást, meg is jön a flow, elvégzek -intézek és -rendezek két hétre vissza és előre mindent, este nézem, a határidőnaplóm hó végéig üres – jaj, mit tettem?!

május 13.

Ketten forgatjuk a kötelet, a többiek egyesével nekifutnak, zavar támad az erőben, a nagyszájúak elhallgatnak, az élsportolók lapítanak, pörög, pörög a kötél, épp most definiáljuk a bátorságot, perememberkém lesz benne a legjobb, óra végén odajön, „figyeltem, Erika néni mennyire koncentrált, hogy nekünk sikerüljön”, 8:45, ma már semmi másnak nem kell történnie.

május 14.

Egy fenét fogom tovább várni a favágót, rohadtul dühít, aki csak ígérni tudja magát, veszek egy teleszkópos ágvágót, hatórányi napszám, 10 kiló csirkemell, 17 liter étolaj ára, a vállamra dobom, úgy viszem haza, a magam ura vagyok.

május 15. vasárnap

Tegnap lefestettem a kerti bútorokat, szél, nevetős fények, ilyenkor primán szárad a lazúr, jól megy az ég kékjéhez a svéd vörös, a bozótból mára is maradt, hátul, papa korhadó sufnija mellett övig ér a vérehulló fecskefű, szépséges, vadóc hullámozása van, de most már kell a hely a cukkinak.

május 16.

A Cervantes Intézet programja az Urániában, egy sztereotípiával gazdagodom, 'a spanyol szerzők meg vannak győződve magukról', Juca viszont jó, itt a csoport fele, szakmázunk, vihorászunk,

tervezzük a nyarat, a bor vastag, selyem, jól csúszik hozzá visszatérő témánk – néhányan név nélkül csuklanak.

május 17.

Reggel megint nyitva találok a könyvtárat, mi ez, kérdem a sor végét, frakkpróba, felel a végzős fiú, nagy levegő, asszertívvá csitítom a dühöm, országos szégyen, hogy a tudás szentje csak egy ajtó a takarítógép meg a talált tárgyak polca között, szalagavatós ruhák, héliumos lufik, WHAT A FRAKK?!

május 18.

Test, test, nyári bőröm illata, Tai Chi edzés, kezdem érteni, mi miért van, „használd az egész testedet, csak csináld, ahogy tudod, élvezd minden pillanatát”, Gábor épp elkapja önfelelt mosolyom, mellém lép, megsimogatja a hátam, jó érintés, nyargal a csi, mint a veszekedett fene!

május 19.

Meddig takarózom még azzal, hogy 'iskolai ártalmak enyhítésén fáradozom'? Meddig tart itt a gyerekek testmelege? Mi lesz az utolsó csepp a pohárban? A beléptető rendszer? A biztonsági őr? A kamera? És azt, azt miféle kamera rögzíti, amit a figyelmemmel, a hangommal, a bőrömon át?!

május 20.

Érthetetlen, miért próbálok fel a lila kezeslábast, nyüszítve röhögök, találgatom, hogy a látvány Menzel inkább, vagy Kusturica, sebj, tisztába kell tenni a testképet is, it's time to leave the past behind, kiált egy kint maradt plakát, „hájhús a múlt, az istennek se megy le”, hogy állhattam szóba eggyel is, aki nem azt mondta, jó vagy?!

május 21.

Nem gyógyulok, van valami a torkommal, elalvás előtt, az öntudat súlytalanságának pillanatában olyan panaszos nyögés szabadul ki belőle, megszakad a szívem, föl is riadok rá, vissza a zuhanásból, és ez így megy akár órákon át, jönne már föl az a sikoly...

május 22. vasárnap

Kivágom a tuját, de a tövével nem bírok, kiborít, leások mélyre, kaszabolom, csépelem, forgácsolom, nem megy, jelképpé nő, visszapattan róla a gyöngeségem, ásó, kapa, csákány, balta, fűrész, a szerszám tők mindegy, ha nincs a végén férfi.

május 23.

Napok óta kussol a telefonom, mindenki, aki számít, valahol máshol van, valaki mással, rossz, rossz kérdésfeltevés, hogy akkor én vajon számítok-e, sokkal inkább a kölyköknek van igazuk, „talán egy kicsit szigorúbbnak kell lenni”, kapom névtelenül, oké, a tujának annyi, csak úgy reccsen!

május 24.

Imádom a háló finom kis rezdüléseit, kozmikus sugárzás, hatodik érzék, morfikus mező, fogalmam sincs, mi teszi, de zimm, működik, kapcsolati hullámok özöne, [barátnevek], piszok jó, még szép szál kertészem is előkerül, olyan gyöngéden ígéri az istállótrágyát őszre, ellágyulok.

május 25.

Áldás a napon, már kora reggel órát tervezek fejben a rendkívül kellemetlen személyiségű X. z-nek, ha tudom, mit akarok, megjön hozzá a módszer, hopp, két vállra is fektetem őket, még meg is köszönik a végén, a dráma mindent tud, gyöngylen gördül a nap, megyek piacra.

május 26.

Palánták napja, karó is kerül, jó tanács is, a paprikát párosával, a koktélpáradicsom magasra, az uborkába csak a lisztharmat ne, a chili meg a vasvirág ajándék, nagy ribanc vagy te, nevet sötétebbik énem, miért, vág vissza a sima, mosolyogni talán csak szabad!

május 27.

Megőrjít ez a papucsos slattyogás, meztelen férfilábat én csak ágyban akarok látni, cserébe jövök még két hét súlyzózással a spagettipántig, nyári hőség, testek mindenütt, nehéz nekünk ilyenkor, ragyog férfikollégám, egyszerre nem nézünk a folyosón távozó pompás fenék után.

május 28.

Még hármat alhatok rá, kezdem-e őszől a mentálos képzést, 240/félév, épp elmenne rá az épp annyi a zuhanó forintból – hőség, vírusok, vészhelyzet, háború, elnézést, lehetne egy szkriptem a jövőmre nekem is?!

május 29. vasárnap

Könyvhét, Margó Feszt, nézem, milyen estekre fogok elmenni, számolgom, hányan nem jönnek majd oda hozzám utána, találgatom, a jobb vagy bal oldalamon lesz üres a szék, értelmezem a mintázatot – na, jól van, szívem, itt állítsd le a bugyogást, azon a héten amúgy is Erdélyben leszel!

május 30.

Jutalomkönyv, tankönyv, rendelés, hagyaték, irgalmatlan forgalmat bonyolítok, több ezer kötet megy át ilyenkor rajtam - messze az alsópáhoki pakkocska a legizgalmasabb – ez megy még egy hónapig, könyvszagom lesz, na, majd a diási szél!

május 31.

Aki a naplóját megnyitja, kár tagadni, egy szűzkurva leleményével él, cicázik veled, ígéri magát, mint feromon a kéjt, ha elég ügyes, elfeledteti, hogy a legjobb részeket sosem kapod meg, s már itt sincs, mire észrevennéd, hogy kimaradtál valamiből.

Regős Mátyás

Pannon Tükör, június

1. Nekem verseket kell írnom: a legkimerítőbb elfoglaltság, mondja Kántor Péter szavaival a kissé dekadens, és bájosan őszinte Delmore Schwartz, én pedig ezt küldöm hajnalban egy havernak, kissé dekadensen meg őszintén, merthogy verseket kell írnom, és valóban ez a legkimerítőbb.
2. Ha megfeszülnék, se tudnék ugyanolyan csinálni, de nagyobbik lányom óvodai zsíros kenyérének az íze éppen, mint hetven kilométerrel, és húsz évvel arrébb.
3. Apa, én azt szeretném, hogy addig ne haljunk meg, amíg a világon az összes ház le nem omlik.
4. Szászvárra menet elképeszt a baranyai táj, micsoda helyek vannak az országban; este vers és zene Bék Timurral, Vértesi Ferivel, az angolokat pedig üjtjük a Puskásban.
5. Búcsúzóul hetvenes házigazdánk – műfajában világklasszis – aszondja, sose legyünk hülyék, az orvosok halálba szeretnek, erős tudónek nemhogy nem árt a dohányzás, de igen sokat tud segíteni.
6. Gondolj az életedben beálló változásra, egy fordulatra, vagy véletlenre hosszan, alaposan, izzó figyelemmel, majd felejtsd el, dolgozzon csak a hűség, és amikor bekövetkezik pár héttel vagy hónappal később éppen az, amit olyan kitaróan forgattál magadban, egyszerűen lepődj meg, jé, de jó.
7. Cegléden egy fiú azt mondja, régóta próbálkozik, és meg akar tanulni verset írni, én Neal Cassadyre és Allen Ginsbergre gondolok, közben összevissza beszélek.
8. Péktől jövet a hallgatag séta közben, hogy elülsem az időt, lányom egy óvodai játszótársának apját igyekszem kisebbiteni magamban, milyen beesett, horpadt, bamba, satöbbi figura, mire éppen ő jön szembe az utcán feltűnően izmosan, kedvesen, értelmesen.
9. A szeretetotthon kertjében a fülledt időre fogom a szótlanságom, beteg nagybátyám legyekre panaszkodik.
10. Budapesti sétahajózás során, a mosdóban lévén, lemaradok a fordulásról, majd újra a fedélzeten gyönyörködöm Óbudában a pesti oldalon – mindig van új, van még mit felfedezni, példának okáért ez a nagyszerű városrész mindezidáig ismeretlen.
11. Esküvőn egy lepukkant Pest megyei kastélyban, csak a vőlegényt ismerem, és míg a kertben oldódik a hangulat, a táncterem falán lógó képet figyelem, fekete-fehér, legalább száz éves fotó, rajta nyugtalan tekintetével zavarba ejtő öregúr.
12. Lakodalmi másnap, magamban mantrázom a rilkei parancsot, köztudottan giccses disznó vagyok.
13. Végre találtam egy megfelelő némettanárt, aki a magánóra végén egy tíz évvel ezelőtti kispályás gólját mutatja videón, előtte lövőcsel közepes tempóban, és a kedves öreg már mondja is, hogy bár Robben ezt sebességből, ő meg ritmusból csinálta, a védők többnyire mindkét esetben megették.
14. Anglia-Magyarország 0-4, ez egy bátor mondat.
15. Komolynak tűnő egyetemi fickótól letaglózó véleményt olvasok környezetszennyezésről, és a civilizációnk helyzetéről, méricskélek, legyintek, számolok, kis híján összeszarom magam, úgyis meg kell halni, mihez kezdjek én ezzel, elalvás előtt megint előjön.

16. A Duna homokos partján hanyatt fekszem, felemelem a fél évest, mögötte rikít az ég, oldalra nézek, a négy és fél éves balettozik a frissen nyírt fűvön, közben skandál, improvizatív artikulációt végez.
17. Mint már annyiszor előtte, tündöklő szalonspiccben magyaráztam egy író havernak, hogyha már kitalált történetek megírásával fogjuk tölteni egyetlen életünkből, ami hátra van, vegyük már komolyan magunkat, még inkább pedig, amit írunk, persze hazafelé már somolyogtam a törtéteken, de tudtam jól, nagyon jól tudtam, hogy igazam van.
18. Kisebb-nagyobb megszakításokkal délután kettőtől este tizenegyig mondom magamban a Kocsiút az éjszakábant, közben ebéd, bóbiskolás délutáni altatás, haveri születésnap, néhány deci bor, este pedig a YouTube előtt megállapítom, ezt a verset nem lehet rendesen elmondani, legalábbis eddig senkinek nem sikerült.
19. Úrnapi körmenet a marcangoló napsütésben, szziromszőnyeg talpam alatt.
20. Hitelesnek tűnő okos blogbejegyzést olvasok a komoly egyetemi fickó múltkori világvégéről, miszerint bár nem kéne annyit zabálni, de minden jel arra mutat, hogy van remény, ne picsogjunk már, elvégre emberek vagyunk – a teremtés koronája, teszem hozzá, csak úgy.
21. Kisfiús szorongásomban hazudozni kezdek a borbélynak, vetítés közben számra jön, hogy halott nagyapám megjelent álmomban, ő küldött nyiratkozni.
22. Golyóznak, és meleg hullámsírban nyugszanak, éneкли, miközben a golyópálya körül táncol.
23. Dunai II Idill, jobbösszekötő.
24. Íróbarátokkal való játék során lopok egy négysorost nővérem általános iskolai – számomra névtelen és ismeretlen – osztálytársától, konkrétan „ülök a széken / nézem a képet / iszom a tejet / hány óra lehet”.
25. Talán a purgatórium egy kies szegletét szégyenlős könyvtolvajoknak tartják fenn, mai termés a három Karamazov-kötet, valamint a Feljegyzések a holtak házából, helyszín egy elhanyagolt apartman a Dunakanyarban, látványosan érintetlen könyvszekrénnel.
26. Mai feladat a hálókocsi és az ihletett pillanat közti hasonlóságok feltérképezése, és bár nem jutok semmire, annyi biztos, hogy merőben más helyen bukkanok fel végül, a köztes idő pedig nehezen magyarázható tartomány.
27. A keresztényüldöző Diocletianus palotájának perisztiliumában Cat Stevens slágerének latinos feldolgozására magyar népi elemekkel tarkított balettet táncol sváb-tót vérű lánygyerekem, az úri közönség mulat.
28. Egy horvát öreg minden nap kihúzza kis kocsiját a partra, levetkőzik, előszedi kartonlapjait, azokra fekve alszik néhány órát, utána felöltözik és hazaindul – már egyáltalán nem megy a vízbe.
29. A Trogirból Split felé tartó hajón IV. Bélára gondolok, aki a tatárok elől menekülve Trauban húzta meg magát, és Sándor Mátyásra, meg a hajófenék alatti borzasztó mélységre, közben az Angol regényt dúdolom, él valaki a lagúnán, él valaki, aki más.
30. Jönnek az új szavak, valamit nagyon mondanék.